

DISCURS PREMIS 20 DE FEBRER 2015

Saluda

Regidor de Cultura, Alberto Ibáñez, reina de les festes, Paula Rico, i dames de la cort, guardonats d'enguany i d'edicions anteriors, regidors de la corporació municipal, entitats socials, senyores i senyors

Vull agrair també particularment la presència dels representants de les ciutats agermanades de Sacile i Michalovce. Després de la primera trobada de pobles germans que vam celebrar ahir, és per a nosaltres un orgull poder compartir amb vosaltres el dia de hui i que pugueu així conèixer un poc més esta ciutat amb la qual ja fa un temps va decidir començar un camí de germanor.

S'han complit ja 741 anys de la fundació de la nostra ciutat pel rei Jaume I.

Resulta sorprenent que un fet que va tenir lloc quasi vuit segles enrere forme part de la nostra identitat d'una forma tan intensa. El Rei en Jaume va posar en aquell moment una llavor que els ciutadans de Vila-real han anat cuidant any rere any, sense mai oblidar-la, i que estos dies de febrer arriben a la seua màxima

expressió. Estos dies recordem, sí, recordem els orígens de les nostres arrels, de la nostra cultura i la nostra tradició... però d'alguna forma també mirem endavant, perquè tot allò que ens sosté de forma sòlida ens ajuda també a projectar-nos cap al futur.

Els nostres premiats de hui són bona mostra d'això. En tots ells es poden apreciar els valors profunds en les diverses facetes que representen, valors inalterables al llarg de la seua trajectòria. I al mateix temps, s'endevina en ells el brillo sorprenent d'una nova idea no mai pensada abans, d'un camí encara inexplorat, d'una forma de fer les coses, en definitiva, innovadora. Així és la ciutat de Vila-real i així són també els seus veïns i veïnes.

Unió de Llauradors

Una bona mostra d'eixa combinació d'arrels i innovació és sens dubte la Unió de Llauradors. Vila-real, en el seu llarg camí com a poble, ha tingut en l'agricultura una de les seues grans fonts de riquesa. No sols riquesa econòmica sinó també humana, ja que el camp ha sigut també sempre font de saviesa: el seny en fer les coses al seu temps, la paciència, la constància, l'esforç, la paraula donada... Són tot coses que l'agricultura ens ensenya.

A canvi d'eixes ensenyances, a l'agricultura hem de cuidar-la. En eixa llavor de protecció i cura per l'agricultura i també per la ramaderia, hem d'agrair enormement la feina desenvolupada per la Unió de Llauradors.

Una Unió de Llauradors que ha sigut i és sinònim de lluita, d'investigació, de reivindicació, d'adaptació contínua als successius reptes del món agrari i ramader de Vila-real i de la província. Per això la ciutat de Vila-real reconeix el seu treball amb este Premi 20 de Febrer, un guardó que esperem vos anime a seguir lluitant com fins ara per un món, l'agrari, que forma part intrínseca del nostre desenvolupament i, sense cap dubte, del nostre futur.

Fundació Primavera

I ara els parlaré d'una altra lluita, una lluita de generositat i de valentia.

Fa uns anys, un grup de famílies de Vila-real i Castelló van decidir fer un pas més en el suport que ja donaven als seus familiars, afectats per malalties mentals. Enfront de les dificultats que estes malalties els presentaven, van decidir no optar per la resignació, sinó per l'acció. Així va nàixer la Fundació Primavera.

Vosaltres, els membres de la fundació, vos heu plantejat l'important repte de contribuir a la normalització de la vida de les persones amb malaltia mental. I ho feu en facetes tan importants com la inserció o la rehabilitació laboral i, en definitiva, en tot allò que contribuísca a poder gaudir d'una vida plena. La vostra tasca no sols repercuteix en els afectats per estes malalties, sinó també en el conjunt de la societat, ja que és a ella a qui li obriu els ulls a realitats sovint desconegudes, i sobre les quals amb massa freqüència pesen prejudicis infundats.

Et felicite, Vicent, perquè amb el vostre treball, amb el treball de la Fundació Primavera, contribuïu a una societat més madura, on es puguen eliminar murs i on totes les persones puguen gaudir d'una vida normalitzada.

Sabeu que compteu amb el suport de l'Ajuntament en tot allò que vos puguem ajudar. Amb esta distinció m'agradaria traslladar-vos també tot l'afecte de la ciutadania de Vila-real, que admira la vostra feina i desitja poder ser partícip del vostre admirable projecte.

Ramón Ferrer. AVL

Saludem ara un altre dels nostres premiats. Ramón Ferrer, historiador i president de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua. Per a la ciutat de Vila-real és un honor comptar entre els seus veïns amb una persona tan implicada en la defensa del patrimoni lingüístic. Amb la seua tasca, i a pesar de les ingerències a les quals es veu massa vegades sotmés, contribueix a tots aquells aspectes que fan forta una llengua: les normes, els estudis literaris... però, sobretot, el seu ús. Perquè, front a polèmiques estèrils i fictícies, una llengua, la nostra llengua, és sobretot el vehicle que tenim com a poble per a expressar-nos, per a compartir idees, sentiments, emocions... per a eixe posar en comú que s'amaga a l'arrel etimològica del comunicar. Un vehicle compartit, a més, des d'aquells moments fundacionals que hui commemorem.

Des de l'Ajuntament de Vila-real fem també nostres els teus objectius, Ramon, potenciant i defenent l'ús d'esta llengua nostra que tant contribueix a la difusió dels nostres valors i la nostra identitat. Un vehicle de comunicació pel qual el nostre homenatjat sempre ha estat treballant, lluitant per la recuperació de la llengua en tots els àmbits i enfrontant-se als distints reptes sociolingüístics.

Amb esta llengua que tant estimem, tots nosaltres pensem, fem negocis, ensenyem... amb ella estem alegres i tristos, amb ella som i fem. El paper de Ramon Ferrer és enormement valuós, ja que és l'encarregat de protegir este enorme llegat. Enhorabona per dur a terme eixa complicada i meravellosa tasca.

Salvador Cerisuelo. Música

I parlem ara d'un altre llenguatge. Un llenguatge al qual no li fan falta abecedaris, sinó pentagrames. Perquè eixa és la llengua del nostre següent premiat, Salvador Cerisuelo, el Pono. El protagonista d'un món compost a base de cordes de guitarra i de veus rasgades, en eixe univers de flamenc que és la seua vida i la seua passió. Un cantaor en majúscules. Quin gran orgull, per a una ciutat tan allunyada de les arrels geogràfiques del flamenc, comptar entre els seus veïns amb un artista de la talla de El Pono. Sí, senyors i senyores, un cantaor... de Vila-real.

Un artista que ens ha fet gaudir del seu art, amb una veu que porta dins els sentiments més profunds del flamenc: esgarrada a vegades, trista o dolça altres... Sempre impregnada d'un misteri mil·lenari.

Salvador, sabem que amb la teua família la saga musical continua, així que el cognom de Cerisuelo seguirà fent-se gran en el món del flamenc, i amb ell, també el de Vila-real.

Moltes gràcies, Salvador, per compartir el teu art amb tots nosaltres.

Carmen Doñate. Membre Els XIII

Una altra dels nostres Premis 20 de Febrer comparteix amb el Pono la seua passió per la música i l'escena, en un gènere molt allunyat del flamenc però igualment arrelat en la idiosincràsia nacional. En este cas el cant líric i, concretament, el gènere espanyol per excel·lència, la sarsuela. Parle de Carmen Doñate, una de les millors veus nacionals en este gènere.

La història de Els XIII no seria la mateixa sense la presència de Carmen Doñate, una persona dotada tant per al cant com per a la comèdia, una intèrpret capaç de contar una història tant amb la seua veu com amb el rostre.

Entre els actes del centenari de l'Agrupació Coral Els XIII, anit es va celebrar un espectacle, una antologia de la sarsuela. Doncs bé, eixa antologia de la sarsuela ben bé podria ser l'antologia de Carmen, perquè ella durant anys també ho va interpretar tot... Gran sort la d'aquelles generacions que han pogut gaudir en directe del seu art!! És per això que amb este premi les generacions d'ara li mostrem el nostre reconeixement més autèntic.

Reflexió final

Unió de Llauradors, Fundació Primavera, Ramon Ferrer, Salvador Cerisuelo, Carmen Doñate. Moltes gràcies pel vostre treball durant tots estos anys, un treball que ha contribuït a fer encara més gran la nostra ciutat, Vila-real. En els més de 740 anys d'història de Vila-real que ara celebrem, han estat gestos com els vostres els que han anat conformant el caràcter de la societat vila-realenca. Gestos de generositat, de solidaritat, de saviesa, de constància... Gestos fets des de la humilitat, però que tenen resultats de valor incalculable.

Moltes gràcies als premiats, per les seues contribucions a Vila-real, i moltes gràcies també a tots vostès, senyores i senyors, per la seua atenció.